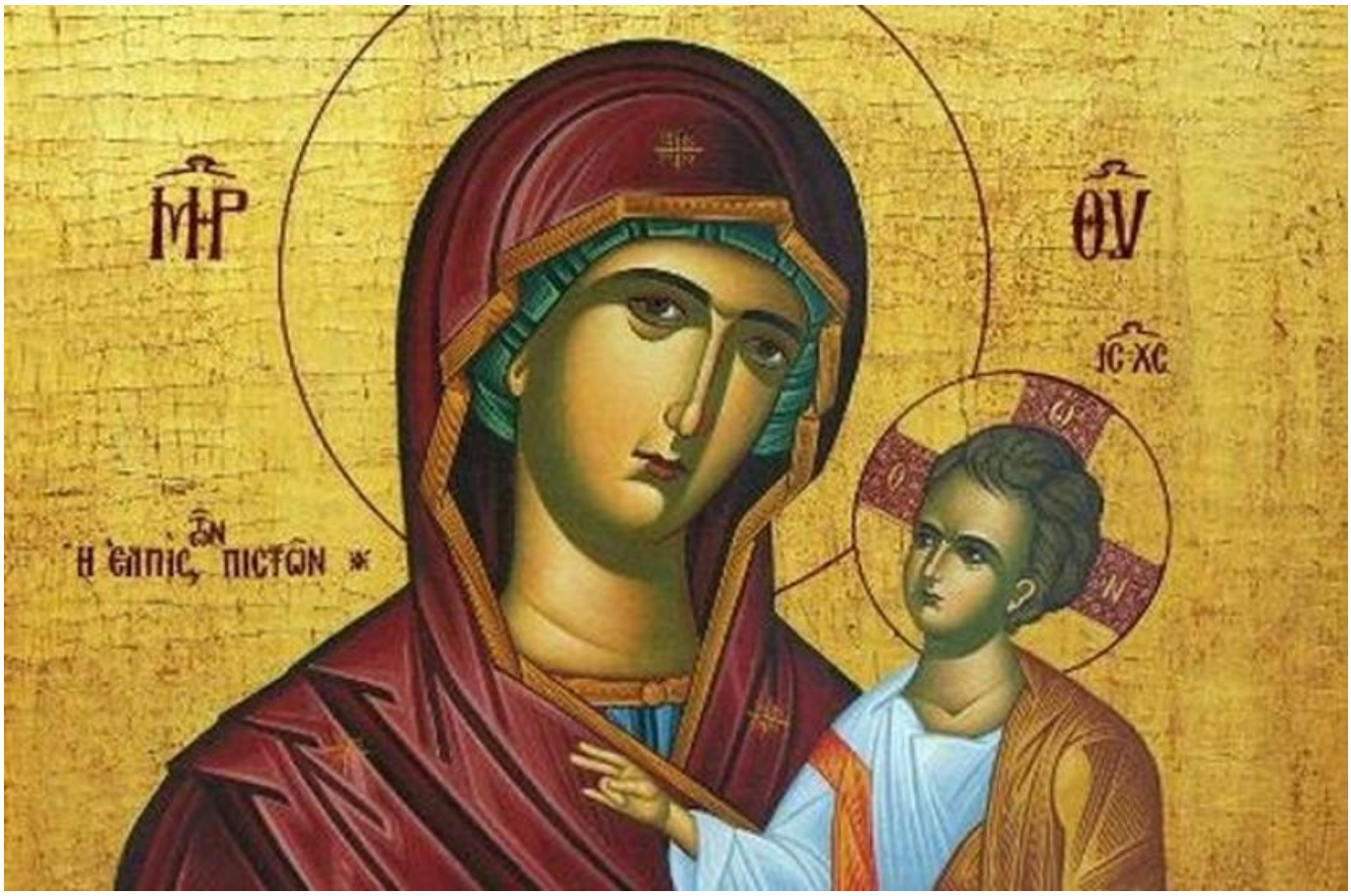
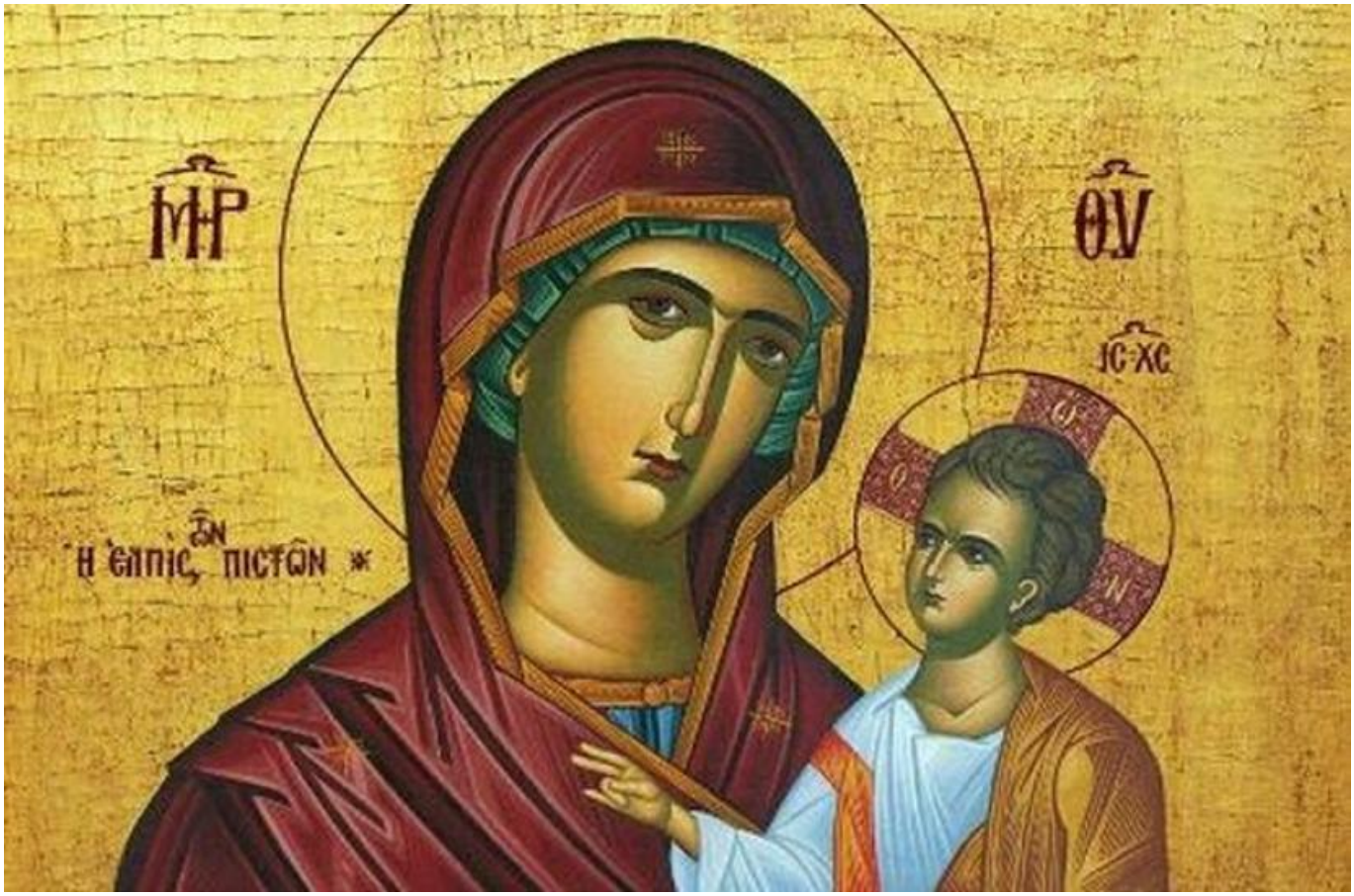
15 Οκτωβρίου 2020

Η Ορθοδοξία, να το ιδανικό μας

/ Γενικά Θέματα

«Ουκ αρνησόμεθά σε, φίλη Ορθοδοξία· ου ψευσόμεθά σοι, πατροπαράδοτον σέβας· εν σοι εγεννήθημεν, εν σοι ζώμεν, και εν σοι κοιμηθησόμεθα· ει δε καλέσοι καιρός, και μυριάκις υπέρ σού τεθνηξόμεθα» (Ιωσήφ Βρυέννιος).

Του Επισκόπου Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτου (†)

Τι θα πη ιδανικό; Μέσα σε κάθε άνθρωπο, αγαπητοί μου, και στον πιο ατελή, υπάρχει κάποια εικόνα ευτυχίας, ένα όραμα ζωής, ένας σκοπός προς τον οποίο συγκλίνουν όλες οι σκέψεις και ενέργειές του· και σκοπός είνε η ιδέα εκείνη που κυριαρχεί επάνω σε όλες τις άλλες ιδέες και συναισθήματα και αποτελεί τρόπον τινά τον κεντρικό άξονα γύρω απ᾽τον οποίο στρέφεται η ζωή του. Καί όπως ηαξία μιάς λεπτεπίλεπτης μηχανής, π.χ. ενός ρολογιού, εξαρτάται κυρίως από την αντοχή του άξονά του, κάπως έτσι και η αξία της ζωής εξαρτάται κυρίως από την ιδέα εκείνη η οποία κυριαρχεί και ρυθμίζει τη ζωή. Καί όπως υπάρχουν άξονες από φτηνό υλικό και με μικρή αντοχή, που εύκολα σπάζουν, αλλά και άξονες από ανθεκτική ύλη, αδαμάντινοι, άθραυστοι, έτσι υπάρχουν και ιδανικά μικρά και μεγάλα, αδύνατα και ισχυρά, εύθραυστακαί άθραυστα, γήινα και ουράνια, θνητά και αθάνατα.

Καί ποιό είνε το ιδανικό της Ελλάδος; θα ρωτήση κάποιος. Στα τρεις χιλιάδες χρόνια του εθνικού της βίου παρελαύνει μπροστά μας μεγάλη σειρά· Τρωικός πόλεμος, Περσικά, Μέγας Αλέξανδρος, Βυζάντιο και ακρίτες, Παλιγγενεσία, Μακεδονικός αγώνας, Βαλκανικοί πολεμοι, Αλβανικό έπος. Πάνω όμως από τα εθνικά είνε τα πανανθρώπινα, και πάνω από τα ανθρώπινα είνε τα θεία, και πάνω

από τα εγκόσμια είνε τα ουράνια και αθάνατα. Απ᾽ τα ομηρικά χρόνια μέχρι τη Μεγάλη Ιδέα, που εδόνησε και τη γενεά των πατέρων μας με το «Πάλι με χρόνια με καιρούς, πάλι δικά μας θα ᾽νε», αναζητούμε το τέλειο. Πού λοιπόν καταλήγουμε; Από όλα όσα προβάλλονται ως ιδανικά, εκείνο που αξίζει να γίνη το ιδανικό της Ελλάδος, ο πολικός της αστέρας, είνε η Ορθοδοξία.

Αυτή η Ορθοδοξία, που τόσο υποτιμάται σήμερα από κάποιους «μορφωμένους», συγκεντρώνει όλα τα γνωρίσματα του υψίστου αγαθού και ανταποκρίνεται στα βαθύτερα αιτήματα του λαού μας. Αυτή έχει το αληθινό νέκταρ και την αμβροσία. Αυτή κρατάει τον Άρτο που μπορεί να θρέψη και να χορτάση τον ανθρωπο υλικά και πνευματικά, σε αντίθεσι με τα «κεράτια» (Λουκ. 15,16), με τα οποία προσπαθούν άλλοι να χορτάσουν την πεινασμένη ανθρωπότητα. Αυτή δείχνει τον ουρανό ως την αιώνια πατρίδα και αυτή πάλι με τα υπέροχα διδάγματά της για ελευθερία, αδελφότητα, αγάπη και δικαιοσύνη μπορεί να βοηθήση τον άνθρωπο να στήση την ιδανική πολιτεία.

Στην πολιτεία αυτή το ελατήριο της ιδιοτελείας θ᾽ αντικατασταθή με το ελατήριο της αγάπης που θυσιάζεται για τους άλλους, με πρότυπο τον Θεάνθρωπο, ο οποίος «ουκ ήλθε διακονηθήναι, αλλα διακονήσαι και δούναι την ψυχήν αυτού λύτρον αντί πολλών» (Ματθ. 20,28). Ζωηρή εικόνα της πολιτείας αυτής μας έδωσαν οι πρώτοι Χριστιανοί· μιάς πολιτείας στην οποία, όπως λέει ο αθάνατος Χρυσόστομος, ο ιδιοτελής και καταραμένος λόγος «αυτό είνε δικό μου» κι «αυτό δικό σου» είχε καταργηθή κι αντικατασταθή με το «άπαντα κοινά» (Πραξ. 4,32) . Ναί, μόνο η Ορθοδοξία, η οποία στην ιδεώδη ζωή των μοναχικών αδελφοτήτων των πρώτων αιώνων πραγματοποίησε το κοινόβιο, το εκούσιο κοινόβιο, και εγκαθίδρυσε επάνω στη γη αγγελικό πολίτευμα , αυτή και σήμερα, η Ορθοδοξία η «περι βεβλημένη τον ήλιον» (Απ. 12,1) , ως πανανθρώπινο ιδανικό, μπορεί να συγκινήση όχι μόνο το δικό μας έθνος αλλά ολόκληρη την ανθρωπότητα, και να νικήση και να θριαμβεύση πάνω απ᾽ όλα τα λεγόμενα διεθνή και οικουμενικά συνθήματα.

Αλλά να εξηγούμεθα, Έλληνες αδελφοί. Όταν λέμε ότι η Ορθοδοξία πρέπει να γίνη τό ιδανικό του έθνους μας, δεν εννοούμε νά τήν κάνουμε μέσο το οποίο να χρησιμοποιήσουμε εμείς οι Έλληνες για εθνική και πολι-τική εκμετάλλευσι και να καταντήσουμε ορθοδοξοκάπηλοι ανάμεσα στα έθνη, όπως έγινε δυστυχώς στην τσαρική Ρωσία. Έχοντας εμείς οι Έλληνες ως ιδανικό τού έθνους την Ορθοδοξία, όχι ως μέσο αλλά ως σκοπό προς τον οποίο πρέπει να συγκλίνουν όλες οι ενέργειές μας, πρέπει να είμαστε απέναντι στα άλλα έθνη ειλικρινείς και ανιδιο-τελείς απόστολοι του Ορθοδόξου χριστιανισμού.

Ειλικρινείς και ανιδιοτελείς, όπως ήταν οι απόστολοι του Κυρίου, που δεν πήγαν στα έθνη για να κηρύξουν το μεγαλείο της πατρίδας τους, του Ισραήλ, αλλά πήγαν

για να κηρύξουν «Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. 2,2) και με το καθαρό και αμιγές απόκάθε εθνικιστική ιδέα κήρυγμα να σώσουνψυχές· διά της σωτηρίας των ψυχών προσέφεραν την υψίστη υπηρεσία στην πάσχουσα ανθρωπότητα, μέσα στην οποία οι σωζόμενοι γίνονταν η ζύμη της αναμορφώσεως και αναπλάσεως του αρχαίου κόσμου. Τα αμαρτωλά«εγώ», ατομικά και ομαδικά, πρέπει, κατά το παράδειγμα του αποστόλου Παύλου, να νικώνται και να εξαφανίζωνται μπροστά στην Ορθοδοξία, και αυτή να κυριαρχή στις σκε-ψεις και τις ενέργειές μας. Αυτή και μόνη διά της φωτεινής διδασκαλίας και του υποδειματικού βίου μας να προβάλλεται στα μάτια όλων προς δόξαν Θεού. Καί όταν τέτοιες είνεοι διαθέσεις της καρδιάς μας υπέρ της Ορθοδοξίας, τότε θα χαιρώμαστε όταν και άλλα έθνη κηρύττουν με λόγια και με έργα την Ορθοδοξία και σημειώνουν μεγ λύτερη κι απόμάς επίδοσι στο κήρυγμά της.
Γιατί η Ορθοδοξία δεν είνε είδος μονοπωλίου της Ελληνικής φυλής· είνε οικουμενική ιδέα και ζωή, στην οποία καλούνται όλα τα έθνη να συμμετάσχουν ισότιμα γύρω από την κοινή τράπεζα του ουρανίου Πατρός. Στο μεγαλειώδες σχέδιο της Θείας Προνοίας να κηρυχθή η χριστιανική πίστι σε όλοτόν κόσμο όπως αυτή διατηρήθηκε αναλλοί-ωτη μέσα στην Ορθοδοξία, η πατρίδα μασμπορεί να προσφέρη μεγάλες υπηρεσίες. Όχιμόνο γιατί το Ευαγγέλιο είνε γραμμένο στην ελληνική γλώσσα και απ᾽ αυτήν μεταφράστηκε σε χίλιες και πλέον γλώσσες και διαλέκτους ,όχι μόνο γιατί οι περισσότεροι από τους μεγάλους πατέρες και διδασκάλους στα ελληνικά έγραψαν τα αθάνατα συγγράμματά τους, αλλά και γιατί παιδιά της Ελλάδος, στενοχωρούμενα από τη φτώχεια που συνοδεύει την Ελλάδα, έχουν βγη από την πατρίδα τους και βρίσκονται σκορπισμένα και στις πέντε ηπείρους. Πού πάνω στη γη δεν βρίσκεται Έλληνας; Γύρω στα δύο εκατομμύρια είνε οι Έλληνες του εξωτερικού. Συμπαγείς Ελληνικές κοινότητες με ωραίους ναούς βρίσκονται στα μεγαλύτερα αστικά κέντρα του νέουκόσμου. Έλληνες υπηρετούν στα ιστορικά πατριαρχεία της Ανατολής.

Έλληνες και μέχρι την Κορέα και την Ιαπωνία και τη Νότιο Αφρική και τα νησιά των Φιλιππίνων. Αν στίςκαρδιές όλων αυτών των Ελλήνων του εξωτε-ρικού ανεζωογονείτο η φλόγα της Ορθοδοξίας,τότε η Ορθοδοξία θα διαδιδόταν και θα δοξαζόταν στον κόσμο διά των Ελλήνων· και αν δοξαζόταν, θ᾽ αντιδόξαζε αυτούς που την δόξα-σαν με μια δόξα άφθαρτη και αιώνια. Ποιά δοξα μεγαλύτερη απ᾽ αυτήν θα μπορούσε να φιλοδοξήση η φυλή μας;Από μακρινές χώρες, στις οποίες οι κάτοικοι ζούν «εν χώρα και σκιά θανάτου» (Ησ. 9,2 = Ματθ. 4,16.Λουκ. 1,79) , έρχονται συγκινητικά μηνύματα που μας προσκαλούν σε πνευματική βοήθεια. Διότι και μέχρι σ᾽ αυτούς φτάνει η φήμη της Ορθοδοξίας.

Αλλά εδώ είνε το σπουδαιότατο ερώτημα. Είμαστε άραγε προετοιμασμένοι για μία τε-τοια παγκόσμια αποστολή; Έχουμε κάνει τήνΟρθοδοξία κανόνα της ζωής μας,

ιδανικό του έθνους μας; Μπορούμε να προβάλουμε τήνπατρίδα μας ως πρότυπο Ορθοδόξου κράτους, η μήπως η Ορθοδοξία μας εξαντλείτα ιστήν τήρησι μερικών εξωτερικών τύπων, σέεορτές και πανηγύρια κοσμικού μάλλον παράθρησκευτικού χαρακτήρος;

Αδελφοί Έλληνες! Η Ορθοδοξία, να η όντως ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ, ασυγκρίτως ανώτερη από την εθνική μας Μεγάλη ιδέα. Ιδέα καθαρμένη από φθαρτά στοιχεία, υψηλή, καθολική, αιωνία, που είνε προωρισμένη να βασιλεύση. Αυτής της Ορθοδοξίας ας γίνουμε ταπεινοί υπηρέτες, φρουροί, αγωνισταί και στρατιώτες, για να συμβασιλεύσουμε δι᾽ αυτής όντως και εμείς. Σύνθημά μας ας είνε οι εμπνευσμένοι λόγοι του ήρωα της Ορθοδοξίας σοφού Ιωσήφ Βρυεννίου·

«Ουκ αρνησόμεθά σε, φίλη Ορθοδοξία· ου ψευσόμεθά σοι, πατροπαράδοτον σέβας·..εν σοι εγεννήθημεν, εν σοι ζώμεν, και εν σοι κοιμηθησόμεθα· ει δε καλέσοι καιρός,και μυριάκις υπέρ σού τεθνηξόμεθα»

Πηγή: iellada.gr